

hensyn til en uvildig undersøgelse af barmarksværkerne med henblik på en eventuel ansvarsplacering. Der var også positive tilkendegivelser i forbindelse med, at barmarksværkernes økonomiske forhold skulle ses på igen og undersøges. Der er selvfølgelig behov for en yderligere konkretisering af disse punkter i ministerens tale.

Men jeg vil gerne gå videre til Dansk Folkepartis synspunkter. De naturgasfyrede barmarksværker er etableret som led i de skiftende regerings miljø- og energipolitiske ambitioner – så langt, så godt. Men problemet er bare, at værkerne er etableret på et økonomisk grundlag, der helt fra begyndelsen har været yderst tvivlsomt. Et af resultaterne af den førte politik var, at størstedelen af varmemeforbrugerne, der i sin tid blev tilsluttet værkerne, sad tilbage med tårnhøje varmeregninger og følte sig ført bag lyset. De kunne ikke sælge deres huse, og Det Skæve Danmark blev økonomisk endnu mere skævt.

Det har vist sig, at mange godt vidste, at barmarksværkerne kunne udvikle sig til en økonomisk katastrofe, fordi planlægningsgrundlaget fra begyndelsen var baseret på urigtige forudsætninger. Energistyrelsen vidste, at værkernes økonomi var meget følsom over for ændringerne i brændselspriserne. Denne viden delte man bare ikke med andre, og det fik som bekendt katastrofale følger. F.eks. var Energistyrelsen allerede i 1994 bekendt med, at det reelle varmetab i ledningerne var 50 pct. større, end det blev forudsat i mange projekter. Alligevel foretog man sig intet.

Kl. 10.20

Der var sågar en minister, der blev advaret meget kraftigt om, at økonomien så at sige var funderet på kviksand. Ingen foretog sig noget. Katastrofen fik ganske enkelt lov til at fortsætte uforstyrret, på trods af at alle alarmklokker ringede.

I kraft af myndighedernes åbenlyse svigt er forbrugerne, som jo ikke er eksperter, totalt overladt til naturgasselskabernes og de rådgivende ingeniørers beregninger og anbefalinger, og disse parter havde en helt klar økonomisk interesse i at få opført så mange barmarksværker som muligt.

Da det går op for Folketinget, at økonomien i værkerne er en katastrofe, overlader man til Energistyrelsen at skrue grundlaget sammen for hjælpepakkerne. Denne beslutning tilføjer et nyt

aspekt til det, der efterhånden er døbt barmarksværksskandalen.

Ved opgørelse af støttebehovet for de nødlidende barmarksværker brillierer Energistyrelsen ifølge Rigsrevisionens beretning ved en række helt urimelige fodfejl. Man kan ganske enkelt ikke regne rigtigt.

Energistyrelsen nåede frem til, at støttebehovet var på 250 mio. kr. i den første støttepakke, men Rigsrevisionen udtaler, at støttebehovet udregnet efter Energistyrelsens egne kriterier burde have været på 620 mio. kr.

Man spørger så sig selv, om det overhovedet er muligt at forkludre denne sag yderligere. Svaret er desværre ja. Vi har for få måneder siden fået klarhed over, at Energistyrelsen i forbindelse med udbetaling af den første støttepakke tildelte 22 mio. kr. til værker, der ikke var omfattet af hjælpepakken. Folketingets Finansudvalg har altså også i denne sammenhæng bevilget mange millioner kroner, der hviler på forkerte beregninger.

Jeg håber, at der her i Folketinget kan skabes en bred enighed om, at der alt i alt er skabt en skandale med alle de fortællelser og alle de optimistiske økonomiske forudsætninger, der blev garanteret med simple regnefejl og forkerte skøn til Folketingets Finansudvalg. Alle disse hændelser har fundet sted, uden at der på noget tidspunkt er placeret et politisk ansvar eller et juridisk ansvar. Det mener vi i Dansk Folkeparti virker dybt krænkende for retsbevidstheden. Alt i denne sag er tilsyneladende sket, uden at nogen har ansvaret for noget som helst.

Jeg vil slutte med på vegne af Venstre, Det Konservative Folkeparti og Dansk Folkeparti at fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget konstaterer, at barmarksværkerne er undersøgt i statsrevisorernes beretning af 17. januar med inddragelse af relevante myndigheder og spørgeskemaundersøgelse af samtlige barmarksværker.

Folketinget skal beklage, at:

- miljø- og energiministeren ikke fik fyldestgørende oplysninger om behovet for støtte til barmarksværkerne,
- ministeriet og Energistyrelsen ikke informerede tilstrækkeligt om de bruger- og selskabsøkonomiske risici ved barmarkskonceptet.